

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205095
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115205095.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť, Senatorska 18, Varšava, Poľská republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného advokátskou kanceláriou MCGA legal, s.r.o., Partizánska 2, Bratislava, proti žalovanému: R. Z., W.. X.X.XXXX, F. T., Y. W. XXXX/X, o zaplatenie 1.520,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 16.11.2015 č. k. 7C/84/2015-63, jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 7C/84/2015-63 žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1.520,- eur spolu s nesplateným zostatkom úroku z omeškania vo výške 248,27 eur, poplatkom vo výške 54,78 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.520,- eur od 4.11.2014 do zaplatenia. Žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o používaní kreditnej karty Y. č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, keď žalobca poskytol žalovanému kreditnú kartu s úverovým limitom špecifikovaným v zmluve. Úver mal byť splácaný v splátkach. Pre porušenie zmluvnej povinnosti a nezaplatenie viac ako dvoch splátok žalobca 2.1.2013 odstúpil od zmluvy.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že účastníci dňa 26.5.2009 uzavreli Zmluvu o používaní kreditnej karty s úverovým limitom 1.650,- eur. Úroková miera bola 14,99 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov tzv. RPMN 17,87 %. Výška mesačnej splátky bola minimálne 3 % z dlžnej sumy. Súd zmluvný vzťah posudzoval podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., kde zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Súd konštatoval, že úverový vzťah je spotrebiteľský vzťah a žalovanému podľa § 52 a násl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. je potrebné poskytnúť ochranu ako spotrebiteľovi. Keď došlo k odstúpeniu od zmluvy, na spotrebiteľský vzťah sa použijú ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka, kde podľa odseku 1 od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, pričom odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym

predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2). Odstúpením zmluva sa zrušuje od začiatku a zanikajú všetky práva a povinnosti momentom odstúpenia od zmluvy. Potom má žalobca nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa ale premlčuje, ak sa nevykoná v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 100 ods. 1 OZ), pričom podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V tomto prípade súd konštatuje, že žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a podľa § 48 ods. 2 OZ, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Žalovanému následne vzniká povinnosť vrátiť to, čo dostal od žalobcu. Po zrušení zmluvy potom žalovaný má vydať bezdôvodné obohatenie. Keď došlo k odstúpeniu od zmluvy 3.1.2013 uplynutím 2-ročnej premlčacej doby, t.j. 3.1.2015 nárok žalobcu zanikol, lebo žaloba bola podaná dňa 3.3.2015. Preto súd žalobu ako nárok premlčaný zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Žalobca uzavrel zmluvu, na základe ktorej žalovaný mohol čerpať finančné prostriedky do výšky 1.650,- eur (úverový limit), pričom úver bol úročený ročnou úrokovou sadzbou 14,99 %. Úver mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 10 % z istiny zvýšenej o úroky v deň uvedený na výpise ako dátum splatnosti minimálnej splátky. Úverový vzťah sa spravuje § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať, a naopak, ktoré v nej nesmú byť na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zodpovedá ust. § 52 až 54 OZ.

Žalovaný splácal úver, poslednú splátku zaplatil 19.5.2012. Neplatením ďalších splátok splnil podmienky na odstúpenie od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy je upravené v § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany. Je to osobitné ustanovenie upravujúce možnosť odstúpenia od zmluvy, pričom § 349 a násl. Obchodného zákonníka komplexne upravuje odstúpenie od zmluvy pre oblasť obchodno-závazkových vzťahov, medzi ktoré sa riadia aj úverové zmluvy. Aj keby súd aplikoval § 48 OZ, aj vtedy by nešlo o neplatnú dohodu z dôvodu rozporov so zákonom. Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, keď konštatoval, že k zrušeniu zmluvy došlo od začiatku, pričom k zrušeniu zmluvy došlo až okamihom účinnosti odstúpenia od zmluvy. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Preto na zmluvný vzťah je potrebné aplikovať ust. § 351 ods. 1 a § 506 Obchodného zákonníka. Tu poukazuje na iné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/112/2014. Neobstojí názor o údajnej nevýhodnosti Obchodného zákonníka pre spotrebiteľa. Odvolateľ nepovažuje za správne, že odstúpením od zmluvy sa zmluvný vzťah účastníkov zrušuje od začiatku podľa § 48 ods. 1, 2 OZ, ale má byť použité ust. § 506 Obchodného zákonníka. Má sa použiť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na súd, ktorá uplynula 2.1.2016. Keď bola podaná žaloba 3.3.2015, nárok nie je premlčaný. Navrhuje zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a vyhovieť návrhu v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

Žalobca v konaní uplatnil právo na vrátenie peňažných prostriedkov poskytnutých žalobcom na základe Zmluvy o používaní kreditnej karty, keď žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 1.650,- eur. V úverovej zmluve v bode 6 Odstúpenie od zmluvy sa dojednávajú podmienky možnosti odstúpenia od zmluvy. Poslednou výzvou z 2.1.2013 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy splátok 232,99 eur do 7 dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade veriteľ odstupuje od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka a žiada vrátenie celej čiastky spoločne s príslušenstvom. Keď žalovaný svoju povinnosť

nesplnil, malo dôjsť k ukončeniu zmluvného vzťahu účastníkov odstúpením. Odstúpenie od zmluvy okresný súd posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., s tým, že v prípade odstúpenia od zmluvy, plnenie, ktoré dostal dlžník, bolo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a tak ako bezdôvodné obohatenie, má sa vydať (§ 458 ods. 1 OZ). Súd žalobu zamietol s poukazom na to, že odstúpenie od zmluvy znamená začiatok plynutia práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, kde platí všeobecná 2-ročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 OZ. Ak bola podaná žaloba 3.3.2015 a došlo k odstúpeniu od zmluvy 3.2.2013, právo žalobcu je premlčané. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvný vzťah účastníkov založený na úverovej zmluve je v princípe upravený v § 497 a násl. Obchodného zákonníka, kde veriteľ na požiadanie dlžníka poskytol v prospech dlžníka peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Úroky sú podstatnou náležitosťou úverového vzťahu, pretože podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Navyiac, podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Obchodný zákonník jasne definuje právne nároky veriteľa po odstúpení od zmluvy a nárok na vrátenie dlžnej sumy s úrokmi podľa § 506 Obchodného zákonníka, nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Potom tu platí všeobecná 4-ročná premlčacia doba (§ 397 Obchodného zákonníka, že ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky. Keďže odstúpenie od zmluvy je komplexne upravené aj v Obchodnom zákonníku, ktorým sa riadi základný zmluvný úverový vzťah, potom tu platí takisto všeobecná 4-ročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil nároky z odstúpenia od úverovej zmluvy ako nárok z vydania bezdôvodného obohatenia s 2-ročnou premlčacou dobou, pričom nároky po odstúpení od zmluvy sa majú riadiť § 506 Obchodného zákonníka, a to, že dlžník má vrátiť dlžnú sumu s úrokmi so 4-ročnou všeobecnou premlčacou dobou, potom rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, ak je návrh zamietnutý s poukazom na 2-ročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 1 OZ. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd zrušuje rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie v naznačenom smere.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.